

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011458
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120011458.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. apríla 2021 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

V. X.,

nar. XX. V. XXXX v Y. W., trvale bytom Y. W., I. X. apríla X.XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1Pp/253/2020 zo dňa 3. februára 2021 v spojení s uznesením o oprave zo dňa 8. apríla 2021 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/129/2015 zo dňa 28.12.2015 bol V. X. odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 4 roky a 8 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/105/2014 zo dňa 30.6.2015 v spojení s uzneseniami Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/105/2014 zo dňa 13.6.2016 a Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2Tos/76/2016 zo dňa 21.9.2016 (uznesenia súdov prvého a druhého stupňa o neosvedčení) bol V. X. odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 3 roky, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený V. X. podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. podmienčne prepustený z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. bola odsúdenému určená skúšobná doba na 36 mesiacov a na túto dobu mu bol nariadený aj probačný dohľad. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. bolo odsúdenému uložené obmedzenie v podobe zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. bola odsúdenému ustanovená povinnosť spočívajúca v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor, ktorú v neprospech odsúdeného zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnila prokurátorka. Prokurátorka poukázala najmä na obsah hodnotenia odsúdeného zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody, pričom tu bolo konštatované, že odsúdený iba čiastočne spĺňa podmienky na podmienčne prepustenie, a preto nebolo odporučené jeho podmienčne prepustenie. Súdu prvého stupňa bola vytýkaná tiež chyba, že nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného

a jeho trestnú minulosť. Poukázala tiež na fakultatívnosť podmiennečného prepustenia, keď nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu odňatia slobody bez ohľadu na účel trestu. Prokurátorka vyslovila názor, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život. Navrhla uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušiť a žiadať odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnuť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody samosudcom (pozri zápisnicu o verejnom zasadnutí a uznesenie o oprave) rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť aj v prítomnosti svojho obhajcu vyjadriť sa pred súdom k svojmu správaniu a plneniu povinností vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdený tu síce odmietol vypovedať, avšak pred verejným zasadnutím sa podrobne písomne vyjadril k hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Samosudca súdu prvého stupňa pri svojom rozhodovaní správne skúmal, či odsúdený spĺňa formálne a materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie tak, ako sú uvedené v § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. Odsúdený z uložených trestov odňatia slobody spolu vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov k času rozhodovania nadriadeného súdu vykonal 5 rokov a 6 mesiacov, pričom formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z pohľadu výkonu časti trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. splnil už dňa 8.11.2020.

Ďalej z podrobného písomného odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa vyplýva, že samosudca dôsledne vyhodnotil splnenie prvej materiálnej podmienky z pohľadu toho, či u odsúdeného po vykonaní trestu odňatia slobody, t. č. už 5 a pol roka možno dospieť k záveru, že tento preukazuje polepšenie - § 66 ods. 1 Tr. zák. Na rozdiel od názoru prokurátorky senát nadriadeného súdu prisvedčil samosudcovi v tom, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Citované ustanovenie Trestného zákona tieto dve kritériá uvádza ako rozhodujúce pre možný záver o polepšení sa odsúdeného. Samosudca súdu prvého stupňa pritom podrobne poukázal na obsah hodnotenia, z ktorého možno urobiť tento záver. Senát nadriadeného súdu tu poukazuje na to, že odsúdený nebol ani raz disciplinárne potrestaný, pričom bol 4-krát disciplinárne odmenený. Vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát, pričom počas tak dlhého výkonu trestu odňatia slobody je vcelku „pochopiteľné“, že sa mohli vyskytnúť u neho aj „drobné nedostatky“ v správaní. Dôležité je, že tento svoje nedostatky vedel odstrániť, o čom svedčí to, že nebol disciplinárne potrestaný. Z hľadiska predloženej resocializačnej prognózy pri jej hodnotení nemohli vo veci konajúce súdy prehliadnuť, že podstatná väčšina „negatívnych bodov“ (spolu 10) predstavuje stav a osobné pomery odsúdeného už pri nástupe výkonu trestu odňatia slobody, prakticky len pri nepatrnej akceptácii priebehu výkonu trestu odňatia slobody (1 bod za menšiu kritičnosť k spáchanému trestnému činu).

Pri hodnotení splnenia druhej materiálnej podmienky v podobe prognózy vedenia riadneho života - § 66 ods. 1 Tr. zák. senát nadriadeného súdu poukazuje na svoju ustálenú súdnu prax, keď u osôb, ktoré sú prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, nemôže vychádzať z negatívnych poznatkov o predchádzajúcom výkone trestu odňatia slobody a prípadného nesplnenia jeho účelu. U takýchto odsúdených pri zistenom polepšení sa ako nevyhnutnej podmienky budúceho vedenia riadneho života, podmiennečné prepustenie by spravidla malo prichádzať do úvahy. Odsúdenému sa tak dáva možnosť preukázať, že okrem vykonania potrebnej časti uloženého trestu odňatia slobody je jeho prevýchovu možné dovŕšiť aj na slobode pri podmiennečnom prepustení.

Pokiaľ prokurátorka v sťažnosti poukázala na rizikový faktor v podobe trestnej minulosti odsúdeného, táto okolnosť (recidíva) pri hodnotení tohto rizika síce má dôležitý význam. V prejednávanej veci je však potrebné uviesť, že V. X. bol zatiaľ odsúdený dvakrát, pričom podmiennečné prepustenie sa týka práve tam uložených dvoch trestov odňatia slobody. Závažnosti spáchanej trestnej činnosti pritom dal samosudca dostatočný výraz v tom, keď odsúdenému pri podmiennečnom prepustení určil dlhšiu skúšobnú dobu. Uložené primerané povinnosti a obmedzenia týkajúce sa požívania

alkoholu a zadovažovania prostriedkov na živobytie prácou, taktiež napomôžu u odsúdeného odstrániť kriminogénne faktory jeho spáchanej trestnej činnosti.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.